

РЕШЕНИЕ

№ 28160

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 06.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4955** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 36, ал. 9 от ЗДАНС.

Образувано е по жалба от П. Т. Т. от [населено място] срещу Решение № КА-452/25.03.2026 г. на ИД директор на ДАНС, в което е отказано на жалбоподателя да му бъде предоставена исканата информация по Заявление с вх. № РД-816/12.03.2026 г.

В жалбата се сочи, че отказът е незаконосъобразен поради превратно прилагане на закона. Счита се, че отказът е формален и немотивиран, с него е нарушен принципът на пропорционалността. Релевират се доводи, че отказът противоречи на общия регламент за защита на данните, поради което се моли да се отмени решението, да се задължи ДАНС да се произнесе като предостави информацията. Посочва, че е разполагал с валиден национален допуск до класифицирана информация („секретно“), както и допуск до класифицирана информация НАТО и EU, съгласуван със същата администрация. Прави извод, че този факт поставя под съмнение наличието на каквато и да е реална заплаха и прави отказа непропорционален. Претендират се сторените разноски по делото.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят П. Т. Т., се явява лично, като поддържа жалбата. Моли решението да бъде отменено.

Ответникът - председател на Държавна агенция "Национална сигурност", се представлява от държавен служител с юридическо образование П. К., който оспорва жалбата. Моли да бъде отхвърлена същата като неоснователна и недоказана. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано в ДАНС по заявление с вх. № РД-816/12.03.2026г. , подадено от П. Т. Т., с което се иска информация дали в информационните фондове на ДАНС се обработват негови лични данни, като и следните въпроси:

1. Какъв е видът на данните.
2. Правно основание за обработването им.
3. Източник на събираното им.
4. На кои лица и институции са предоставяни.

Заявено е, че желае информацията да бъде предоставена писмено на посочения адрес, както и електронно на посочения имейл.

Последвало е издаване на Решение за отказ за предоставяне на данни № КА-452/25.03.2026 г. на ИФ директор на ДАНС, с което на основание чл. 36, ал. 7 ЗДАНС и чл. 11, ал. 1 от Наредба № I-7/13.07.2009 г. е отказано предоставяне на търсените данни. Отказът е мотивиран с възможност от възникване на опасност за опазване на информацията, класифицирана като държавна тайна, и за разкриване на източниците на информацията и негласните методи и средства за нейното събиране, както и защото предоставянето на тези данни би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на Агенцията. Посочено е още, че приложимият закон по отношение на достъпа до лични данни в информационните фондове на ДАНС е Законът за Държавна агенция „Национална сигурност“ (ЗДАНС), като съгласно чл. 36, ал. 4 от него, всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на Агенцията, събирани без негово знание, а редът за достъп до информацията в информационните фондове на Агенцията се определя с Наредба № 1-7/13.07.2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция „Национална сигурност“ (Наредба № 1-7/13.07.2009 г.). Твърди се, че резултатите от извършените проверки в информационните фондове на ДАНС могат да представляват класифицирана информация, съгласно Закона за защита на класифицираната информация, както и че конкретно исканата информация представлява класифицирана информация - държавна тайна съгласно т. 31 от Раздел II на Приложение № 1 към чл. 25 от Закона за защита на класифицираната информация. При така установените факти, Административен съд София град, в настоящият съдебен състав формира следните изводи:

Жалбата е допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, съгласно чл.149, ал.1 от АПК, от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесното решение е постановено по подадено от П. Т. Т. заявление. Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 02.04.2026, а жалбата е депозирана чрез административния орган на 06.04.2026г., което я прави подадена в срок.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Решението е издадено от компетентен орган - чл. 36, ал. 5 от ЗДАНС и в предвидената мотивирана писмена форма - чл. 59, ал. 2 от АПК. Изложени са фактическите обстоятелствата, които са послужили на ответника да формира своето воляизявление. Не е допуснато нарушение по чл. 146, т. 2 от АПК, което да е препятствало жалбоподателя да разбере воляизявлението на органа и респ. да организира и проведе правото си защита, а същевременно с това не е и затруднена възможността на съда да упражни контролните си правомощия по отношение законосъобразността на акта.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на

процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес (широк смисъл), съответно до отмяна на издадения акт (чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК). В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатира нарушения по смисъла на чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК. Спорът между страните е по приложението на материалния закон.

В настоящия случай е приложим специален закон в нормата на чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС, която предвижда пет хипотези, при които органите на агенцията отказват изцяло предоставянето на данни - когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията.

Съгласно чл. 12а, ал. 3 ЗЗЛД, когато информацията съдържа данни, представляващи класифицирана информация, се прилага редът за достъп по Закона за защита на класифицираната информация. Съгласно чл. 25 и чл. 26 ЗЗКИ нерегламентираният достъп до тази информация би създал опасност за или би увредил интересите на Република България, свързани с националната сигурност, отбраната, външната политика или защитата на конституционно установения ред /държавна тайна/; съответно - би се отразил неблагоприятно на интересите на държавата или би увредил друг правнозащитен интерес /служебна тайна/.

Съгласно чл. 3, ал. 2 ЗЗКИ, принципът "необходимост да се знае" се състои в ограничаване на достъпа само до определена класифицирана информация и само за лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп. В случая не се установява жалбоподателят да е лице, чиито служебни задължения налагат такъв достъп, както и не е налице предпоставката "конкретно възложена задача". Т.е. преценката дали предоставянето на търсената информация би довело до възникване на опасност за опазването на класифицирана информация и дали предоставянето на тази информация би накърнило изпълнението на законово определените задачи на Агенцията, е предоставена на оперативната самостоятелност на административния орган. Индиция в този смисъл е и изискването да се посочва само правното основание на отказа - чл. 36, ал. 8 от ЗДАНС.

В конкретния случай се касае за информация, определена като класифицирана по смисъла на Глава трета, Раздел I, чл. 25 ЗЗКИ- държавна тайна, съгласно Приложение 1, Раздел II, т. 3, а именно: сведения за организацията, способите и средствата при изпълнение на специфични задачи, осъществявани чрез оперативно-издирвателната и оперативно-разузнавателната дейност на службите за сигурност и обществен ред, както и данни за специалните им съоръжения и получените в резултат на тези дейности информация и предмети, както и данни, позволяващи да се установят лица, оказали или оказващи им помощ в тези дейности.

Съгласно чл. 36, ал. 4 от ЗДАНС всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на агенцията, събирани без негово знание, като хипотезите, при които органите на агенцията отказват изцяло или частично предоставянето на данните, са регламентирани в чл. 36, ал. 7 от ЗДАНС и издадената на осн. чл. 36, ал. 10 от него Наредба № I-7 от 13.07.2009 г. за реда за достъп до информационните фондове на Държавна агенция "Национална сигурност" и по-конкретно в чл. 11, ал. 1 от същата. Съгласно

двете разпоредби, органите на ДАНС отказват предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на агенцията. Неоснователни са доводите на жалбоподателката за приложимост на Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент за защита на данните (ОРЗД). В преамбюла на Регламента (16) изрично е посочено, че настоящият регламент не се прилага при обработване на лични данни при дейности, свързани с националната сигурност на държавите - членки. В чл. 2, ал. 2, буква б от ОРЗД също е посочено, че регламентът не се прилага за дейности от държавите членки, попадащи в приложното поле на дял V, глава 2 ДЕС - тоест и за дейности, свързани със сигурността. ДАНС съгласно чл. 4 ЗДАНС извършва дейности, свързани с националната сигурност, обработва лични данни във връзка с дейността си и атакуваният отказ за предоставяне на информация също е свързан с цитираните по-горе аспекти на националната сигурност, поради което е налице неприложимост на ОРЗД към настоящето производство.

В идентичен смисъл са: РЕШЕНИЕ № 2809 ОТ 12.03.2026 Г. ПО АДМ. Д. № 11740/2025 Г., V ОТД. НА ВАС; РЕШЕНИЕ № 3947 ОТ 08.04.2026 Г. ПО АДМ. Д. № 368/2026 Г., V ОТД. НА ВАС; РЕШЕНИЕ № 12349 ОТ 02.12.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 3690/2025 Г., V ОТД. НА ВАС; РЕШЕНИЕ № 10172 ОТ 22.10.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 6466/2025 Г., V ОТД. НА ВАС; РЕШЕНИЕ № 6636 ОТ 18.06.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 2475/2025 Г., V ОТД. НА ВАС; РЕШЕНИЕ № 433 ОТ 16.01.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 7863/2024 Г., V ОТД. НА ВАС.

Настоящият състав счита, че отказът не накърнява основни права по ЕКПЧ на жалбоподателя и неговите оплаквания за нарушение на принципа на пропорционалност не могат да бъдат споделени. В административното производство е неприложим чл.8 от ЕКПЧ, а настоящето решение на съда е съобразено с константната практика на касационната инстанция.

По изложените съображения, подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Не се констатираха се основания за отмяна на атакувания акт по смисъла на чл. 146 от АПК.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 37 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 200,00 /двеста/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр.последно и чл.143, ал.3 от АПК, Административен съд София-град, 83-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Т. Т. от [населено място] срещу Решение № КА-452/25.03.2026 г. на ИД директор на ДАНС, в което е отказано на жалбоподателя да му бъде предоставена исканата информация по заявление с вх. № РД-816/12.03.2026 г.

ОСЪЖДА П. Т. Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност" юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро /сто и две ерво и двадесет и шест цента/ или 200,00 лева /двеста лева/ на основание чл. 143, ал. 3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му

на страните пред Върховния административен съд на Република България.